For instance that he made it into an כגון דשוייא אפותיקי

OVERVIEW

Initially the גמרא assumed that the ברייתא (which requires the לוקח for the לוקח for the כשיעור ארעא) is discussing a case where the בע"ח is owed כשיעור ארעא only. The difficulty was why cannot the לוקח insist that the גמרא should leave him a part of the field for the value above the loan amount. The גמרא גמרא concluded that it is an אפותיקי and therefore the בע"ח is entitled to keep the entire field (even the additional שבח), but is required to pay the לוקח for the issue תוספות considers is whether we are now (when we say that it was an יציאה still discussing a case where he is owed only כשיעור ארעא ושבחא (אפותיקי he would not be required to pay the אפותיקי (אפותיקי [(even) by an כשיעור ארעא ושבחא be would not be required to pay the אפותיקי is even discussing a case where he is owed ברייתא שבחא and nevertheless he is required to pay the העיצור ארעא ושבחא be sowed אפותיקי.

– השתא מצי איירי דמסיק ביה אפילו שיעור ארעא ושבחא

Now that we establish the ברייתא in a case of an ברייתא, the ברייתא can even be discussing a case where he is owed the equivalent amount of the land and the improvements -

-5ואפילו הכי⁵ כיון דשוייא אפותיקי צריך ליתן היציאה לדין יורד כולי אפותיקי אפותיקי אפותיקי אפותיקי אפותיקי is required to pay the בע"ה for the expenses, as is the rule regarding one who goes, etc. into his friend's field and improves it, where the owner is liable for the expenses (up to the amount of the improvement).

תוספות proves his point that the בע"ח must pay for the expenses, even though he will then not collect his full debt:

כדאמרינן בפרק המקבל (שם.) גבי יתומים אומרים אנו השבחנו ורוצים היציאה –

¹ The ruling of אמואל that the תובה is מבה the שבה [without paying anything to the לוקח applies whether or not this field is an אפותיקי, provided that the מלוה is owed כשיעור ארעא ושבהא.

_

² The ruling of ממואל (see footnote # 1) is only if it is not an אפותיקי and מסיק כשיעור ארעא ושבחא.

³ One would think that since he is owed כשיעור ארעא ושבחא, the מלוה should not pay the לוקח anything, for then he will not fully collect his loan, nevertheless תוספות rules that he is required to pay the יציאה.

 $^{^4}$ The ברייתא states חוב מבעל מבעל וכו' והיציאה.

⁵ The fact that it is an אפותיקי makes it (when the מלוה collects it [from the [לוקח]) retroactively as if it was always the s'מלוה field, and so the rule of יורד לתוך שדה חבירו applies. [We are not concerned that the מלוה is not receiving the amount due to him (which may make him reluctant to lend in the future), for since he was told אי היה לך פרעון אלא מזו he agreed to take this field as payment in full, regardless of its worth.]

As the יתומים states in פרק המקבל regarding where the יתומים claim 'we improved the land', and they want to be compensated for the expense and the מלוה claims your father improved the field and therefore I do not owe you for the expense -

– דמיירי באפותיקי ואף על גב דמסיק בהו שיעור ארעא ושבחא

Which that case is regarding an אפותיקי, and the יתומים will receive the expense (if they can prove אנו השבחנו), even though that the בע"ח is owed – שיעור ארעא ושבחא

תוספות proves that the case there is where תוסבוא שיעור ארעא שיעור - דמסיק –

דהא אם אביהם השביח גובה הכל –

תוספות reconsiders this proof:

רמיהו אין ראיה דשאני יתומים שאין להם על מי לחזור ליקח היציאה – ומיהו אין ראיה דשאני יתומים שאין להם על מי לחזור ליקח היציאה However there is no proof from the case of יתומים (that the בע"ח must pay the בע"ח are different (it is understood why the בע"ח must compensate them for their expenses) since they have no recourse from where to be paid for their expenses, therefore the בע"ח must compensate them -

- דכיון שעשה אביהם אפותיקי הרי הוא כיורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות דכיון שעשה אביהם אפותיקי for since their father made the field into an יתומים, therefore the יתומים are considered as a יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות -

שאינו מפסיד היציאה –

-

 $^{^6}$ See (also) טו,א תוס' ד"ה בעל (at the end).

 $^{^{7}}$ This is the claim of the בע"ה; that the father was משביה and therefore I do not owe for the expense.

 $^{^{8}}$ See TIE טו, א תוס' ד"ה הא 'Thinking it over' # 2 and footnote # 9

⁹ תוספות explains that paying the יתומים for their יציאה does not contradict that which חוספות taught us previously on (טו,א ד"ה בע"ה (ועיי"ש), that a יתומים collects from יתומים and does not compensate them (even though they have no recourse), for here it is an אפותיקי which makes it a if it was the s' הלוה field; therefore they are entitled to collect the יורד לתוך שדה הבירו as a יורד לתוך שדה הבירו . However previously we were discussing where it was not an יתומים, therefore it never belonged to the מלוה collects it for his loan he is not required to compensate them (even) for their expense. See [however] בל"י אות תקכ for an alternate explanation.

Who does not lose his expense which he invested in the owner's property -

אבל בלוקח שאינו מפסיד כלום שהמוכר משלם לו היציאה והשבח שזה פוטרו מחובו-However by a לוקח who is not losing anything if the בע"ח will not pay him for the expense, for the seller is obligated to pay him for the expense and the improvements, since the לוקח freed him from his debt, 10 in such a case -

-מצינו למימר דאפילו באפותיקי כיון דמסיק ביה שיעור ארעא ושבחא שקיל הכל We can possibly argue that even by an אפותיקי (which is considered as the s'ה" שיעור ארעא ושבחא (since he is owed בע"ה, the בע"ה takes everything including the שבח and does not pay the לוקח anything 11 -

שבשביל שעשאה אפותיקי לא יגרע כחו"-

For it is logical to assume that because the לוה made this an אפותיקי (which is intended to strengthen the collection capabilities of the $(\Box V'')$ the strength of the $(\Box V'')$ should not be diminished.

מוספות asks:

– ואם תאמר כיון דאמר ליה לא יהא לך פרעון אלא מזו And if you will say; since the לוה מלוה, 'your payment will only be from this field (an [מפורש] '-

כשמוכר לאחר הוה ליה כלוקח מגזלן שהרי אינו של מוכר – When the sells it to another person, it should be considered as if the the is buying it from a גזלן, since this field does not belong to the מוכר for the מוכר designated it as an אפותיקי for the מוכר - מלוה

אם כן למה נוטל מן המוכר השבח היתר על היציאה – If this is indeed so (that it is considered like a לוקח (לוקח מגזלן), why does the לוקח collect from the מוכר - שבח היתר על היציאה

והא לוקח מגזלן לשמואל לית ליה שבחא – Since according to שמואל, one who purchases from a גזלן cannot collect for the שבה (for it appears to be similar to רבית)!

מוספות answers:

_

 $^{^{10}}$ We are discussing a case where מסיק ביה שיעור מסיק. After the מלוה takes away the entire field for his loan, the מוכר must compensate the לוקה for the entire שבה including the יציאה since it all went to pay his loan.

¹¹ The ברייתא which states that the לוקח לכופכts the ציאה from the בע"ה is discussing (as the גמרא originally answered) a case where אלא שיעור ארעא, therefore even though the מלוה may take the entire field (since it is an יציאה), however he must pay the לוקח לוקח לכופלי. See 'Thinking it over' # 1.

¹² In a regular case where there is no בע"ח and the בע"ה is owed שיעור ארעא ושבחא, the ארעא כollects ארעא ארעא שיעור ארעא ושבחא is owed, so certainly by an אפותיקי, the בע"ה אווא אפותיקי without paying anything to the לוקה should be able to collect everything without paying anything to the לוקה (if he is owed, so certainly by an כשיעור ארעא ושבחא).

- אמנו של בעל חוב דחל המקח עד הזמן ויש לומר כגון שמכרה קודם שבא זמנו של בעל חוב דחל המקח עד הזמן אחל one can say; we are discussing a case where for instance the לוה sold it before the due date of the loan, so the sale is effective until that time - ולא דמי לגזלן שלא חל המקח כלל

So it is not similar to buying from a גזלן, in which case the sale is not effective at all -

- דזוזי הוו הלואה ואם ישלם שבח הוה ליה רבית

Where the money which was paid to the גזלן is considered a loan and if the גזלן will pay for the שבה it will be considered רבית, however here the sale is valid until the due date and therefore it is not רבית.

מוספות adds:

ואפילו מכרה אחר הזמן היה סבור לפייס בעל חוב בזוזי וחל המקח עד שטרפה ממנו: And it is possible to say that even if the לוה sold it after the due date of the שטר, nevertheless it is a valid sale, for the לוה planned to appease the with money, so the בע"ה with money, so the בע"ה will relinquish his rights to the אפותיקי, and therefore the sale is valid until the בע"ה took it away from the לוקח.

SUMMARY

Initially חוספות assumed that (even) in a case where the מלוה is owed יורד לתוך שדה and it is an מלוה must pay the מלוה must pay the יורד לתוך שדה (as a יעיאה and proves it from מלוה reconsiders and differentiates between מלוה who have no recourse (and therefore the מלוה compensates them for the לוקח and מלוה who has recourse (so the מלוה may not be required to compensate him). [Selling an אפותיקי field is not the same as selling a stolen field.]

THINKING IT OVER

- 1. Why is it that (in a case of an אפותיקי where לא כשיעור אלא כשיעור (לא מסיק ביה אלא מסיק ביה מוכר ארעא אפותיקי from the בע"ה בע"ה?
- 2. תוספות states that (even by an אפותיקי is effective until the due date of the שטר Why then is the לוקח considered as a יורד לתוך שדה חבירו 'יורד לתוך שדה חבירו 16

_

¹³ See 'Thinking it over' # 2.

¹⁴ See 'Thinking it over' # 3.

¹⁵ See footnote # 13.

¹⁶ See מגו גבורים.

3. When the לא יהא לך פרעון אלא מזו saying אפותיקי מפורש, and the מלוה insists on taking the field as payment, can the לוה pay him off with money¹⁷ and retain the field?¹⁸